

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ادارهٔ امور مملکت و جنگاوری در شاهنامه‌ی فردوسی

مؤلف:

صدیقه قاسم‌زاده

انتشارات سکر

سرشناسه	: قاسم زاده، صدیقه ۱۳۵۰
عنوان و نام پدیدآور	: اداره امور مملکت و جنگاوری در شاهنامه ی فردوسی / مولف: صدیقه قاسم زاده،
مشخصات نشر	: همدان، انتشارات سکر، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری	: ۱۸۲ ص
شابک	: 978-600-7538-25-8
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
یادداشت	: کتابنامه: ص ۱۷۷
موضوع	: فردوسی، ابوالقاسم، ۳۲۹ - ۴۱۶ ق. شاهنامه -- کشورداری
موضوع	: Ferdowsi, Abolqasem. Shahnameh -- *State administration
موضوع	: فردوسی، ابوالقاسم، ۳۲۹ - ۴۱۶ ق. شاهنامه -- نقد و تفسیر
موضوع	: Ferdowsi, Abolqasem. Shahnameh -- Criticism and interpretation
موضوع	: شعر فارسی -- قرن ۴ ق. -- تاریخ و نقد
موضوع	: Persian poetry -- 10th century -- History and criticism
موضوع	: کشورداری در ادبیات
موضوع	: *State administration in literature
موضوع	: مدیریت در ادبیات
موضوع	: Management in literature
شناسه افزوده	: فردوسی، ابوالقاسم، ۳۲۹ - ۴۱۶ ق. شاهنامه. شرح
رده بندی کنگره	: ۱۳۹۶ ق ۵ / ۴۴۹۷
رده بندی دیویی	: ۸۱/۲۱
شماره کتابشناسی ملی	: ۴۸۸۰۶۳۷

اداره امور مملکت و جنگاوری در شاهنامه ی فردوسی

مولف: صدیقه قاسم زاده

ناشر: انتشارات سکر

انتشارات سکر

چاپ و صحافی: سرافراز

نوبت چاپ: اول

تاریخ انتشار: ۱۳۹۶

شابک: 978-600-7538-25-8

صفحه آرای: لیلا عواطفی اکمل

تیراژ: ۱۰۰۰

بها: ۱۳۵۰۰۰ ریال

«تمامی حقوق برای ناشر و مؤلفان محفوظ است»

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۵	مقدمه
۷	فصل اول: کلیات
۱۵	فصل دوم: دیوان‌ها
۱۳۵	فصل سوم: ویژگی‌های مدیر
۱۷۷	منابع

مقدمه

ایرانی بودن برای ما افتخاری بزرگ است زیرا هر آنچه از پیشینیان برایمان به یادگار رسیده نشان متمدن بودن و اصالت ماست. ایرانی، در همه‌ی دوره‌های تاریخی، نماد زیرکی و هوشیاری و تصویری از فرمانروایی برتر منش است.

توجه به مسائل مختلف حکومت، داشتن افکار و اندیشه‌های مدیریتی، طراحی، برنامه‌ریزی، سازماندهی و کنترل در امور مختلف کشوری و لشگری، لازمه‌ی داشتن حکومتی است که رهبرانی مدیر و مدبّر داشته باشد تا برای تمامی امور حکومتی برنامه‌ای هدفمند تدوین و بر طبق آن نیز، نای تحت فرماندهی خویش را سازماندهی نمایند. انتصاب مدیران متخصص در راس امور، ممانعتی از دیرباز توجه دانشمندان علم مدیریت را به خود جلب کرده است. رهبران حکومتی متخصص، آسان به علم مدیریت، می‌توانند تقسیم کار کنند؛ تفویض اختیار نمایند؛ اهداف سازمان را علوه و مشخص سازند؛ با کسانی که لیاقت دارند و شایسته‌ی مشورت هستند رایزنی نمایند و نیروهای تحت امرشان را مدبّرانه، تشویق و تنبیه نمایند؛ انگیزه‌ی انجام کار را در آنها تقویت نمایند و بر سر هر هی. اف. ادی که تحت لوای ایشان هستند نظارت داشته باشند؛ منصب‌های مهم و حسّاس را به افرادی شایسته واگذار نمایند و علاوه بر مدیریت بر جامعه‌ی تحت فرمانشان، رهبری کنند. مدیریت از امام اصلی زندگی و اساس محور همه‌ی فعالیت‌های اجتماعی است. هنر اداره‌ی مجموعه امکانات و استعدادهای مادی و معنوی در یک سازمان را، براساس آگاهی‌های مناسب، بخاطر بهتر رسیدن به اهداف را مدیریت گویند.

شاهنامه‌ی فردوسی روی هم رفته تصویری از فرمانروایی برتر منش است که در مردم دوستی و ملت پروری، بهین نمونه‌ی دستگاه فرمانروایی است. د.، حالیکه قسمت عمده‌ی شاهنامه پهلوانی و اساطیری است اما بخش پایانی آن جنبه‌ی تاریخی دارد و فرمانروایی پادشاهان ساسانی را شاعرانه حکایت می‌کند. گریز به سیاست در قالب اساطیر باعث شده این بخش از قسمت‌های تابناک شاهنامه گردد (صمصامی، ۱۳۸۷: ۱۲۶).

دوره‌ی ساسانی با همه فراز و فرودهایش یکی از درخشان‌ترین دوره‌های ایران پیش از اسلام بوده است. پادشاهان ساسانی با گردآوری و انسجام دیوان‌های مختلف و تشکیلات سازمان یافته و تثبیت دین زرتشت پایه‌های حکومتی منسجم و یک پارچه را بنا نهادند. آنان با نگاهی به سنت‌های حکومتی دوره‌های پیشین، حکومتی پیشرفته و قدرتمند متناسب با اصول حکمرانی آن روزگار پایه‌گذاری کردند.

در این پژوهش با بررسی بخش تاریخی شاهنامه، رگه‌های علم مدیریت جدید و کلاسیک در این اثر دیده شد و به این حقیقت دست یافتیم که فردوسی حکیم را نظر بر نگارگری اصول حکومتی پادشاهان ساسانی بوده است و از این آزمون هم موفق بیرون آمده است. سعی محقق بر آن بوده است که با مطالعه‌ی کتب مدیریتی و داشتن طرحی از اصول مدیریتی علمی به بررسی تطبیقی الگوی مورد نظر، با نظرات خالق بی‌همتای شاهنامه که در مقام مدیری مدبر و موفق قلم را به نگارش درآورده، بپردازد.

www.ketab.ir